

Поштована колегинице / Поштовани колега,

Обавештавамо Вас да Факултет савремених уметности у Београду припрема научни скуп који треба да се одржи **28. новембра 2020.** године. Тема скупа је **Уметност, медији, комуникације: нови приступи, нове парадигме.** У редовима који следе укратко указујемо на смисао и значај предложене теме, као и на могуће приступе у њеном разматрању.

Научни скуп **Уметност, медији, комуникације: нови приступи, нове парадигме** конципиран је као једнодневни научни скуп у организацији Факултета савремених уметности у Београду и то у намери да се путем изношења резултата промишљања и/или истраживања из различитих области научног и уметничког деловања, пружи допринос (само)критичком сагледавању уметности, медија и других видова комуникативних пракси. При томе, изналажење нових приступа и/или парадигми сматра се нарочито релевантним како за постизање што целовитијег разумевања актуелних позиција и улога уметничких, медијских и других комуникативних пракси тако и за утврђивање њихових импликација по савремено друштво у целини, али и по друштвене субјекте понаособ.

Организатори скупа настоје да подстакну стручњаке различитих профила на продуктивно промишљање уметности, те начина њене рецепције од стране стручне и/или шире јавности. Из тог разлога, као посебан изазов се поставља критичко сагледавање све израженије потребе за конституисањем различитих теорија, као и давањем примата истима у односу на саму уметност. Акценат се ставља и на деконструкцију водећих теорија о крају уметности, а ради афирмације уметности као уметности, као и њеног поновног приближавања савременом човеку. Имајући у виду да се уметност константно развија и усавршава, али и да упркос томе не представља примарну потребу духа будући да се на месту уметности смењују наука, техника, религија, политика и други битни духовни конструкти, као неминовно се намеће и сагледавање могућности продуктивне употребе расположивих потенцијала и инструментарија у сврху постизања како напретка у уметности тако и напретка путем уметности. Скретање пажње на важност критичке димензије уметности усмерено је истовремено и на довођење у питање критике само критике ради. С тим у вези, нека од водећих питања на која се настоје изнаћи одговори су: Шта (ни)је уметност? Шта уметност треба да буде? Шта од уметности данас треба очекивати?

Надаље, организатори скупа теже да подстакну стручњаке и на конструктивно промишљање медија и њихове све веће улоге у конституисању појединаца као друштвених субјеката, те њихових представа о свету и свему што је њиме обухваћено, а нарочито о себи и другима. Имајући у виду да медији залазе у готово све сегменте живота савременог човека, неопходно је да се критички промисли да ли су медији још увек само посредници у човековом тумачењу стварности (али и у обликовању његових представа о тој истој стварности) или су пак пролазећи кроз различите метаморфозе постали један од конституенаса човека. Стога, питање које се неминовно намеће гласи: Да ли су и медији (попут језика, писма, културе, повести, закона, права итд.) постали конститутивна чињеница човека и човекове стварности? При томе, уколико се медији и маркирају као оно одређујуће за човека, несмотрено би било занемарити да они истовремено представљају оно одређујуће које не доноси никакву сигурност и гаранцију. Наиме, медији својим праксама неретко производе низ консеквенци које се углавном негативно одражавају по човекову (само)критичност,

индивидуалност, продуктивност итд. Међу импликацијама медијских пракси свакако да треба издвојити и немир, нестабилност, те нејасноће најразличитијих врста које се јављају код човека који уместо да се ослања на капацитете властитог ума и да одговорност за своје мишљење и деловање преузме на себе, приоритет даје медијима, а све то из једног крајње простог разлога – зато што је без одговорности тј. одговорног *логос*-а и *праксис*-а лакше, безбедније, безболније (па макар то било само у датом тренутку). Но, поред основане критике непримереног медијског деловања, важно је ставити акценат и на могућности деконструкције актуелних медијских пракси, те њихове супституције оним праксама које ће позитивно утицати на човека, његов развој и формирање, а потом и на његово (су)одношење према свету и другима. Из тог разлога, као посебан изазов се поставља скицирање нових медијских пракси и парадигми којима би се створили неопходни предуслови за даљи еволутивни развој човека и то, пре свега, као социјалног и социјално одговорног бића.

Коначно, организатори скупа желе да подстакну стручњаке и на промишљање комуникације и комуникативних пракси, а са намером да се критички сагледа хоризонт у којем се савремени човек (упркос техничко-технолошким иновацијама) суштински све мање ослања на истинску комуникацију, а све више на њене супституције које су неретко ускраћене за категорије: као што су квалитетно, продуктивно, смислено, сврховито итд. Све ово за свој исход има свођење комуникације на прибављање ауторитета за одређену страну и/или пак давање предности одређеном мишљењу у односу на сва остала, те занемаривање изузетно важне чињенице – да суштина комуникације представља разоткривање истине предмета о којем се разговара и то путем његовог расветљавања из што је могуће више различитих перспектива. Такође, комуникација савременог човека се у све већој мери своди и на „говоранцију“ којом се испуњава одређени временски (као и просторни) оквир, а без да иста за свој исход има нешто конкретно и (дуго)трајно.

Сматрајући да је став о постојању јединог исправног мишљења о уметности, медијима и другим комуникативним праксама утопистички, намера организатора скупа је да се путем истог понуди широк спектар схватања усмерених ка што потпунијем сагледавању и разумевању наведених феномена, а ради истицања њихових непроцењивих вредности за савремени свет. Такође, промишљање уметности, медија и других комуникативних пракси и то с фокусом на њихову међузависност, интеракције, као и импликације истих по друштво и њиме обухваћене субјекте – додатни је изазов који се поставља пред стручњаке најразличитијих профила.

Имајући у виду Ваш досадашњи рад, позивамо Вас да учествујете у раду скупа и да својим прилогом допринесете његовом успеху.

У Београду
05. јун 2020.

Програмски одбор скупа